

PER UN DIVORCI DE COMÚ ACORD I SENSE CULPABLES NO A LA INGERÈNCIA DE L'ESGLÈSIA

Aquests últims temps tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest país ens veiem obligats a escoltar per la ràdio i televisió les cartes pastorals i les declaracions d'una croada antidivorcista que ha llençat una part de l'esglèsia juntament amb els sectors més reaccionaris i rabiosament antifeministes de la societat, malgrat que el divorci és un dret elemental de qualsevol ciutadà, i està reconegut en quasi tots els països del món.

Actualment està en discussió, a la Comissió del Parlament, un projecte de llei de divorci que està aixecant polèmiques als diferents sectors de la UCD. Convé, però, no deixar-se enganyar, atès que la llei de Fernández Ordóñez és una modificació una mica millorada del projecte anterior, presentat per Cavero, que manté en essència la mateixa filosofia i els aspectes més repressius, és a dir:

- No existeix la possibilitat d'obtenir el divorci directament ni tan sols en el cas de comú acord.
- Se segueix mantenint la filosofia de buscar culpables, respecte al que afecta el dret de pensió i àdhuc al dret mateix de demanar el divorci.
- Es continuen donant excessives atribucions al jutge, qui pot àdhuc denegar el divorci segons el seu criteri.
- No afavoreix a les classes populars, doncs és un procés llarg i car.

Per si fos poc, les pressions dels sectors democristians de la UCD amenacen amb retallar encara més aquest projecte perquè els sembla massa permissiu. Mentrestant, el Pare Sant i molts dels seus bisbes segueixen atacant sense treva el dret al divorci, confonent el que és donar un consell als fidels amb legislar per a tots els ciutadans i ciutadanes, siguin creients o no. Ignoren una constitució que estableix la separació entre estat i esglèsia, i s'arroguen el dret de declarar il·lícita una llei de divorci. Com de costum, els senyors de l'esglèsia s'entenen bé amb les altes esferes del poder, i no estan disposats a renunciar al més mínim privilegi que aquesta situació els representa.

Aquesta posició de l'esglèsia, de ficar-se en assumptes que no són de la seva competència, és, al nostre parer, inadmissible. Ens sembla el sùmmum de la hipocresia i la gosadia aquesta postura antidivorcista, atès que és de domini públic la quantitat de "divorcis canònics" (anul·lacions, en diuen ells) fàcils d'aconseguir amb bones doblers.

Les organitzacions sotasignants creiem que el divorci és un dret elemental, al que els ciutadans han de tenir fàcil accés. Considerem també que una llei de divorci justa ha de tenir en compte la situació d'inferioritat en que es troba la dona, i molt especialment la dona que es vol divorciar.

Fem una crida a totes les dones i tots els homes progressistes per oposar-se a les maniobres que l'esglèsia i la UCD estan fent per a retallar un projecte de llei de divorci que ja és de per sí insuficient.

Acudim tots, ciutadans i ciutadanes, a la MANIFESTACIÓ que tindrà lloc el **proper dimarts dia 16**, a les vuit del vespre, a la Plaça Universitat per a exigir un divorci per comú acord i sense culpables.

¡No a la ingerència de l'esglèsia en assumptes civils!

¡Per un divorci de comú acord!

¡Divorci sense culpables!

¡Per un divorci que tingui en compte la situació d'inferioritat en que es troba la dona en aquesta societat!

CONVOQUEN:

**Coordinadora Feminista de Barcelona, Associació Catalana de la Dona,
Partit Feminista, Front d'Alliberament Gay de Catalunya,
LCR, MCC, NE, PSC-PSOE, PSUC, CCOO, UGT, USTEC**